

Du jour idée-Myšlenky dne aneb Z deníku Francouzsky

Mon papa mi neršekl, še se tu bude spát dans une tente. Je to pršíšerrné. Jeden petit chlapecšek mi dnes ršekl: "Salut, la minette! Ça va?" "Jsem naprrosto otršesená!

Vysvětlivky:
apostrof ´ -čti nosovkou
ü -ústa nastav na o vyslov y

Slovníček

mon papa {mon´ papa}= můj tatínek

dans une tente {dan´zün tan´t}=ve stanech

Salut, la minette! {Salü, la minet!}=Ahoj, koťě!

Ça va? {Sa va?}=Máš se?

Le temps est fou. {L tam´p e fu.}=Počasí je bláznivé.

BOŽÍ RUCE

Učitel cestoval se svým žákem, který se mu měl starat o velblouda. Jednou večer byl žák tak unavený, že hned po příjezdu do hostince usnul a velblouda nepřivázal.

Před usnutím se pomodlil: „Bože, postarej se o toho velblouda. Svěřuji ho do tvých rukou.“

Druhý den ráno byl velbloud pryč.

„Kde je velbloud?“ ptal se učitel.

„Nevím,“ odpověděl žák. „To se musíš zeptat Boha. Včera jsem byl tak vyčerpaný, že jsem mu našeho velblouda svěřil. Jestli utekl nebo jestli ho ukradli, tak to není moje vina. Já jsem Bohu jasně řekl, aby se o něj postaral. A ty mi přece vždycky říkáš, abych Bohu ve všem důvěřoval.“

„Bohu máš opravdu nade všechno důvěřovat, ale nejdřív musíš velblouda uvázat,“ odpověděl mistr. „Bůh na to totiž nemá jiné ruce než tvoje.“

(Z knížky Další příběhy pro potěchu duše, Bruno Ferrero)

*Jenom Bůh může dát víru,
ale ty o ní můžeš dát svědectví.*

*Jenom Bůh může dát naději,
ale ty můžeš vlít důvěru svým bratrům.*

*Jenom Bůh může dát lásku,
ale ty můžeš naučit milovat.*

*Jenom Bůh může dát pokoj,
ale ty můžeš zasévat jednotu.*

*Jenom Bůh může dát sílu,
ale ty můžeš být oporou.*

*Jenom Bůh je cesta,
ale ty ji můžeš ukázat ostatním.*

*Jenom Bůh je světlo,
ale ty ho můžeš zapálit v lidských očích.*

*Jenom Bůh je život,
ale ty můžeš v ostatních vzkřísit touhu žít.*

*Jenom Bůh může udělat to, co se zdá nemožné,
ale ty můžeš udělat to, co je možné.*

*Jenom Bůh sám sobě stačí,
ale raději spoléhá na tebe.*

Miluju ty chvíle na Xcampu, kdy přijedu.

Tak jsem tu! Můj první Xcamp. Nebe je čisté, slunce paří a já jsem přeššasten a mám naději, že se dnešní den zlomí ta smůla, kterou mám.

Beru si stan. Rozložím všechny potřebné části k postavení. Kdo vymyslel stan? Jak se v tom má prudec inteligentní člověk vyznat? Připadám si jako Pat a Mat v akci. Fuuuuj! On je špinavý! No co! Když prase, tak se vším všudy i se stanem. Za hodinu úmorné práce mám stan hotový. Fůj, jsem zpocený jak vrata od chlíva. Míří ke mně muž s nápisem stanová služba a kroutí hlavou. „Tady tohle je stanové městečko pro holky. Vy máte nahoře.“ „To mi nevadí, že je to pro holky. Aspoň nebudou sousedi chrápat a s tím nepořádkem, co holky dělají, se nějak vyrovnám.“ (sorry slečny, taky mívám bordel, je to napomenutí především pro mne:o)) „Nene tady spát nemůžeš.“ Ty kokso. To mi nemoh říct dřív? Takže zbourat a postavit znovu.... Stojím u registrace. Nohy mě nechtějí nosit. Jsem zpocený, smrdím jako tvarůžky a leje se ze mne jako z vodopádu. Doufám, že tady lidi nedávají na první dojem. Protože jinak jsem ztracený. A pro příště chlape? Po pořádné práci, pořádná sprcha.

Mrož z Goralie

Jak na věc

Ano, nejdůležitější je si v dnešní uspěchané době umět rozplánovat sobotní den tak dobře, aby byl člověk schopný naspat tolik hodin, kolik probdív nadcházejících dnech, poté si sbalit přiměřené množství rychlodopilačních pásků (Co kdyby na holení nezbyl čas?!) a nakonec ve správný okamžik vyrazit. Jste bláhoví, pokud si myslíte, že dorazíte přesně. Buď jste tam moc brzy nebo příliš pozdě. Pot vám stéká po čele, vteřinovka na ciferníku obíhá dvacáté kolečko a vy chudáci stojíte ve frontě a obdivujete tu jemně nanesenou omítku na stěně hospodářské budovy. Ptáte se, jak se s tím vypořádát? Dám vám radu, jak ono čekání na registraci přechytračit: pro příště přijměte pozici skupinkového vedoucího. Pak postačí nasadit si sluneční brýle, zazubit se na lidi stojícími před vámi a pronést: „Promiň, kámo, musíš mě pustit, za chvíli máme sraz, kde budu poučen o zacházení s ostrými předměty a o rozmístění hasicích přístrojů v areálu.“

No, řekněte, kdo by se nechtěl zavděčit skupinkovému? Avšak problémem se může zdát i to, jak si najít správné místo pro stan, kde by měl člověk po celou noc klid neohrožený chrápáním kolemstanujících nebo vzlykáním zamilovaných dívčin ze sousedství. I pro tuto téměř nevyřešitelnou situaci jsem objevila skvělé východisko. Nikdy ve stanu nespěte. Opět můžu doporučit, začněte zastávat nějakou vlivnou funkci, která vám zajistí určité výhody, mezi něž patří např. apartma na Karmelu, nedodržování večerky nebo nespavost v důsledku nadměrných starostí. Pokud vás zajímá, v jakých pozicích jsou tyto výhody zahrnuty, jedná se především o členy doprovodné skupiny, příspěvatele do XcamPovského plátku, noční hlídače, připravovatele aplikačních skupinek, uvaděče večerních programů nebo ředitele tábora. Říkáte, že na nic z toho nemáte proporce? Hm. Pak je ten nejlepší čas začít se učit. Kde si myslíte, že byli před dvaceti lety nynější vedoucí a organizátoři? V peřince! Ale jak nám za těch pár let zkrásněli a jak se to již brzy uvidíte na vlastní oči. Inu, jak mluví sama Bible: „Někdo rozdává a přibývá mu stále, kdežto ten, kdo je skoupý, mívá nedostatek.“ (Příslaví 11,24)

Přemýšlej o tom. Pokud jsi přišel na Xcamp a nehodláš v tomto týdnu investovat ani kousek z bohatosti tvé osobnosti, darů, schopností, radostí a myšlenek při společném sedmidenním stanování, může se stát, že si ani nic neodneseš. Nemusíš být zrovna novým modrookým kytaristou v doprovodné skupině, stačí, když se zapoříš tam, kde bude možnost. A věř mi, příležitosti bude hromada.

Mgiml

Žena připomíná manželovi, že jdou večer na návštěvu, ať si vezme čisté ponožky. Na ty sis ty ponožky nevyměnil?“ „Pepo, že protože jsem věděl, že mi nebudeš věřit, ty staré mám tady v kapse!“

